

Ilmestyskirja 11

Ilm. 9:14 - 21

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Olemme kuulleet Johanneksen näystä: Jumalan taivaallisessa valtaistuinsalissa marttyyrit eli uskon ja Jeesuksesta kertovan todistuksensa takia kuolleet kristityt rukoilivat Jumalaa, että hän kostaisi heidän kokemansa vääryyden. Heidän rukouksensa kohosi Jumalan luo suitsutuksen savun kanssa. Enkeli kaatoi suitsutusastian tulen maan päälle. Silloin seitsemän enkeliä puhalsi vuorotellen trumpetteihinsa. Jokainen puhalluksista sai maan päällä aikaan jonkin valtavan katastrofin. Niissä oli kyse Jumalan vihan ja hänen tuomionsa vuodattamisesta maan päälle. Kuitenkaan kaikki ei tuhoutunut, vaan elämän edellytykset säilyivät. Tarkoitus oli, että ihmisillä olisi mahdollisuus katua pahoja tekojaan ja kääntyä Jumalan puoleen saadakseen armahduksen.

Viiden tuomion pasuuna: hirmuiset mutanttiheinäsirkat

Olemme kuulleet neljän trumpetinpuhalluksen aikaansaamista katastrofeista. Sitten tulee viides.

Viides enkeli puhalsi torveensa. Silloin minä näin, että taivaasta oli pudonnut maahan tähti. Sille annettiin syvyyden kuilun avain, ja se avasi tuon syvyyteen vievän kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta uunista, ja savu pimensi auringon ja ilman. Savusta levisi maan päälle heinäsirkkoja, ja niille annettiin sama valta kuin on skorpioneilla maan päällä. Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa kedon ruohoa eivätkä mitään muutakaan vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä. Heitäkään ne eivät saaneet tappaa, ainoastaan piinata viiden kuukauden ajan. Tuska, jonka ne ihmiselle tuottavat, on samanlainen kuin skorpionin piston tuottama. Sinä aikana ihmiset etsivät kuolemaa mutta eivät löydä, he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

Heinäsirkat olivat näöltään kuin taisteluun varustettuja hevosia. Niillä oli päässään kullalta kimaltavat seppeleet, niiden kasvot olivat kuin ihmisen kasvot, ja niillä oli naisen tukan kaltainen tukka. Niiden hampaat olivat kuin leijonan hampaat, ja niillä oli rintapanssarit, jotka olivat kuin rautaa. Niiden siivistä lähti samanlainen jyminä kuin sotavaunuista, joita monet hevoset täyttää laukkaa vetävät taisteluun. Niillä oli pyrstö ja pistin kuin skorpioneilla, ja pyrstöllään ne saivat tehdä ihmisille pahaa viiden kuukauden ajan. Kuninkaanaan niillä oli syvyyden enkeli, hepreankieliseltä nimeltään Abaddon, kreikankieliseltä Apollyon. Hepreankielinen nimi Abaddon merkitsee 'tuho', 'tuonela', kreikankielinen Apollyon 'tuhoaja'.

Ensimmäinen voi-huuto on ohi. Mutta sen jälkeen tulee vielä kaksi huutoa (Ilm. 9:1-12).

Tuo ”voi-huuto” viittaa siihen, että aiemmin on kerrottu korkealla lentävästä kotkasta, joka huusi kolmeen kertaan maan päällä asuville, että ”voi teitä!” Yksi noista voivottelun aiheuttajista oli koettu, mutta kaksi oli vielä jäljellä.

Tuo taivaasta pudonnut tähti on ilmeisesti joku paha enkeli tai itse saatana. Antiikin aikana uskottiin yleisesti, että tähdet olivat oikeastaan enkeleitä.

Hänelle annettiin syvyyden kuilun avain. Kuilusta virtasi savua, josta levisi maan päälle ihmeellisiä, pahoja heinäsiirkkoja. Mitä ihmettä ne oikein tarkoittavat?

Täytyy sanoa, että en ymmärrä. Onko kyse ennustuksesta, että jotain kummallisia, kasveja syömättömiä ja myrkkypistimellä varustettuja mutanttiheinäsiirkkoja tulee jossain vaiheessa maan päälle kiusaamaan jumalattomia ihmisiä? Vai ovatko ne kenties jonkinlaisia sotilaallisia minilennokkeja, eli droneja, jotka eivät tapa, vaan tuottavat tuskaa?

Käyttämämme kommentaari ei lähde spekuloidaan mitään tuollaista vaan pyrkii ymmärtämään tekstiä sen kirjoitusajasta eli n. vuodesta 90 jKr. lähtien. Silloin tavallisiakin isoja heinäsiirkkalaumoja pidettiin Jumalan vihan ilmentyminä. Näyssä kuvatut pistimellä varustetut heinäsiirkat ovat sitä vielä enemmän. Ne olivat lähtöisin hornan kuilusta ja niillä oli johtajanaan paha enkeli nimeltään Tuhoaja.

Onko tämä vain kirjallista maalailua, jonka tarkoituksena on saada lukijta katumaan syntejään? Vai tuleeeko joskus maapallolla tosiaan olemaan jokin tuollainen pahan enkelin johtama heinäsiirkkalauma? En osaa sanoa.

Olennaista ehkä on joka tapauksessa se, että nuo helvetilliset naiskasvoiset herhiläis-heinäsiirkat eivät saa vahingoittaa niitä ihmisiä, joiden otsiin enkelit olivat aiemmin merkinneet Jumalan sinetin. Jumala suojelee heitä niiltä.

Toinen asia, jonka ainakin voi sanoa, on se, että maailmassa vaikuttava paha on Jumalan vallassa. Hän taistelee sitä vastaan, kuten Ilmestyskirjasta myöhemmin näemme. Kristus surmaa suunsa henkäyksellä perkeleen. Siitä huolimatta hornan vallat ovat jossain mielessä toteuttamassa Jumalan tuomiota. Taivaasta maan päälle pudonnut tähti eli Apollyon -enkeli sai toimia, koska Jumalan enkeli oli kutsunut sen esiin torveensa puhaltamalla.

Voisiko tästä tehdä sen johtopäätöksen, että nykyisinkin maailmassa tapahtuvat katastrofit, Isiksen hirmuteot ja kansanmurhat, nekin tapahtuvat Jumalan sallimuksesta ja jollain tavalla toteuttavat hänen tahtoaan? Siitäkin huolimatta, että ne kiusaavat viattomia ja tekevät tekoja, joita Jumala vihaa? Niin kai. Sanottiinhan hirmuista hunni Attilaakin kristikunnassa aikoinaan ”Jumalan ruuskaksi”.

Kuudes tuomion pasuuna

Kuudes enkeli puhalsi torveensa. Silloin kuulin, kuinka Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin sarvista tuli ääni, joka sanoi kuudennelle torveaan soittaneelle enkelille: »Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat kahleissa suuren Eufratvirran rannalla.» Niin päästettiin irti nämä neljä enkeliä, jotka olivat valmiina tätä tuntia, päivää, kuukautta ja vuotta varten: niiden oli määrä surmata kolmannes ihmiskunnasta. Niillä oli ratsuväkeä kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta sotilasta; minä kuulin joukkojen lukumäärän.

Tällaisia olivat näyssäni ratsut ja ratsastajat: niillä oli tulipunaiset, savunsiniset ja rikinkeltaiset rintapanssarit, ja hevosilla oli kuin leijonan pää ja niiden suusta suitsi tulta, savua ja rikin katkua. Näihin kolmeen vitsaukseen – tuleen, savuun ja rikin katkuun, jotka suitsivat hevosten suusta – kuoli kolmannes ihmiskuntaa. Hevosten voima oli niiden suussa ja hännässä. Häntä oli kuin käärme, ja sillä oli käärmeen pää, jolla se tuotti tuhoa (Ilm. 9:13-19).

Entäs sitten tämä? Kaksisataa miljoonaa leijonapäistä ratsua, joiden tappava voima on niiden suussa ja hännässä? Ja yhtä monta ratsastajaa, joilla on punaiset, siniset ja keltaiset rintapanssarit? Jos joku kykenee keksimään edes hieman järkevän tulkinnan, joka selittää, että milloin tulevaisuudessa tällainen sotajoukko tulee neljän enkelikenraalinsa kanssa tappamaan useita miljardeja ihmisiä, niin olkaa hyvä vain. Me emme siihen kykene, vaan tyydymme kommentaariimme tavoin etsimään kirjallisia viittauksia ja esittämään, että teksti on apokalyptistä kieltä ja tarkoittaa selkokielellä jotain seuraavanlaista:

Pahat enkelit olivat kahleissa ”Eufrat –virran rannalla”. Eufrat -virralla oli tuon ajan Roomassa paitsi maantieteellinen, myös myyttinen merkitys. Se oli imperiumin raja ja sen takana asui pelottava Parthian kansa. Se oli aiheuttanut sotilaallisia ongelmia Roomalle monessa vaiheessa. Ajassa liikkui ihmeellisiä huhuja siitä, että hullu hirmuhallitsija Nero ei ollutkaan kuollut, vaan oli paennut Parthiaan ja palaisi sieltä valtavan sotajoukon kanssa tuhoamaan Rooman valtakunnan.

Ilmestyskirja ehkä viittaa jollain tavalla noihin myytteihin, mutta korottaa kaiken potenssiin kymmenen. Vieras, demoninen tuho olisi tulossa. Vielä se oli ”sidottuna”, Jumalan pidättelemänä, mutta hän käskisi enkeleitään päästämään sen irti tuhoamaan katumattomat ihmiset.

Jumalankuvien rukoilu on demonien palvomista

Loput ihmiset, ne jotka eivät kuolleet näihin vitsauksiin, eivät kuitenkaan lakaneet palvomasta kättensä töitä. He kumarsivat yhä pahoja henkiä ja kullasta, hopeasta, pronssista, kivistä ja puusta tekemiään jumalankuvia, jotka eivät voi nähdä, eivät kuulla eivätkä kävellä. He eivät kääntyneet, he eivät

luopuneet murhatöistään eivätkä taioistaan, eivät siveettömästä elämästä eivätkä varastamisesta (Ilm. 9:20-21).

Vähä-Aasiassa, jonne Ilmestys-kirja piti lähetettävän seurakunnissa luettavaksi, palvottiin kreikkalais-roomalaisia ja paikallisia jumalia palvomalla niitä esittäviä kuvapatsaita. Ilmestyskirjan mukaan silloin palvottiin pahoja henkiä. Se oli turhaa, koska ne toisaalta olivat mihinkään kykenemättömiä kuvapatsaita, mutta toisaalta pahoja henkiä. Niiden palvojat saisivat turmion siitä mitä palvoivat, nimittäin hornan syövereistä tulevilta pahoilta hengiltä.

Ehkä tämä Ilmestyskirjan kohta kannattaa muistaa, jos turistina vierailee vaikkapa hindutemppeleissä. Niissä on kauniita jumalankuvia ja niiden edessä uhraaminen saattaa vaikuttaa kauniilta ja mystiseltä. Niiden palvonnan kunnioittamiseen saattaa kehottaa sekin, että nykyisin puhutaan ”uskontoteologiasta” ja ”uskontodialogista” ja jopa siitä, että Jumalan Pyhä Henki vaikuttaa pelastavalla tavalla kaikissa uskonnoissa.

Suvaitsevaiseen ja rauhanomaiseen uskontodialogiin onkin varmaan monessa kohdassa aihetta. Samalla kannattaa kuitenkin muistaa se, että kristinuskon mukaan on vain yksi Jumala ja vain yksi pelastaja, Jeesus Kristus. Jumalan Henki toimii pelastusta tuoden vain hänen kauttaan. Jos joku etsii pelastusta jostain epäjumalasta tai epäjumalankuvasta, niin Ilmestyskirjan sanoman mukaan siinä ei ole kyse sen vähemmästä kuin demonin palvonnasta.

Saattaa kuulostaa tavattoman mustavalkoiselta ja suvaitsemattomalta.

Sellaisina kristittyjä pidettiin myös Ilmestyskirjan kirjoittamisen aikoina. Siksi jotkin seurakunnat, kuten Ilmestyskirjan alussa mainitut Laodikea ja Sardes, mukautuivat aikansa yhteiskuntaan eivätkä pitäneet ääntä uskosta Jeesukseen, Jumalan ainoaan Poikaan. Mutta nuo seurakunnat saavat Ilmestyskirjassa tuomion Kristukselta, ja luultavasti tällaisten näkyjen eräänä tarkoituksena on saada niiden kristityt havahtumaan pois väärältä tieltään.

Johanneksen näyssä epäjumalanpalvonta samaistetaan muihin karkeisiin synteihin, murhiin, taikomiseen, siveettömään elämään ja varastamiseen.

Jumalan viha ja rangaistus eivät saa aikaan kääntymystä

Kuten jo on tullut sanottua, eräs Ilmestyskirjan tuomion pasuunoiden sanoma on se, että pelkkä Jumalan viha ja tuomio eivät saa aikaan kääntymistä eivätkä uskoa. Vaikka Jumala on jokaisen tuhoisan katastrofin jälkeen pidättänyt tuhoa ja rangaistusta ja säästänyt osan ihmiskuntaa, jäljelle jääneet eivät kauheimmankaan tuhon jälkeen katuneet. ”He eivät kääntyneet, he eivät luopuneet murhatöistään eivätkä taioistaan, eivät siveettömästä elämästä eivätkä varastamisesta.”

Pelkkä Jumalan viha ei siis saa aikaan kääntymystä. Ehkä tämä on näiden pelottavien näkyjen pääasiallinen sanoma. 90 -luvun jKr. kristittyjä kehoitetaan olemaan kärsivällisiä eikä odottamaan, että Jumalan viha rankaisisi niitä, jotka vainoavat heitä. Jumala on kyllä oikeudenmukainen ja tietää heidän kärsimänsä vääryyden. Silti hän ei tuomitse eikä rankaise

vielä heidän vainoajiaan, ei ainakaan heidän ansaitsemallaan tavalla, sillä jos hän sen tekisi, maailma tuhoutuisi, mutta pahantekijät eivät silti kääntyisi.

Tarvitaan muutakin kuin Jumalan vihaa ja tuomiota. Tarvitaan todistusta Jeesuksesta. Vain se voi tuoda oikean lopputuloksen, syntisten kääntymisen.

Siksi odotettu viimeinen eli seitsemäs torvenpuhallus ei tulekaan heti. Jumala antaa koviksi paatuneille ja katumattomille ihmisille mahdollisuuden kuulla hänen armostaan. Ehkä se voisi saada aikaan sen katumuksen ja kääntymyksen, johon valtavat rangaistukset olivat tähdänneet, mutta jota ne eivät olleet saaneet aikaan.

Jatkossa kuvataan siksi ”kahta todistajaa”, jotka puhuvat ihmisille Jumalan sanaa.

Ehkä eräs näiden outojen ja todella vaikeasti tulkittavien ”trumpettinäkyjen” sanoma voisi olla nykyajalle se, että Jumala on kärsivällinen ja armollinen. Hän ei puutu maailman vääryyteen siksi, että jos hän sen tekisi, hänen vihansa tuhoaisi maan. Hän antaa ihmisille - myös maailman menoon väärällä tavalla mukautuvalle kirkolle - aikaa parannukseen. Se voi tapahtua Jeesuksesta kertovaa todistusta kuulemalla.